

תת"ע 6091/09/18 - מדינת ישראל נגד שדאפנה מחמוד שדאפנה מחמוד

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6091-09-18 מדינת ישראל נ' שדאפנה מחמוד
תיק חיצוני: 90116825614

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	שדאפנה מחמוד שדאפנה מחמוד

החלטה

הנאשם נשפט בהיעדרו, בתאריך 8.7.19, לאחר שלא התייצב לדיון הוכחות אשר נקבע בנוכחותו.

הנאשם טוען בבקשתו כי התבלבל במועד וסבר כי המדובר ביום 7.8.19 ואף מסר כך לבא-כוחו (אליו פנה לראשונה ביום 3.8.19). עוד טוען הנאשם כי הותרת ההרשעה תוביל לעיוות דין שכן הוא כופר בביצוע העבירה ומבקש את יומו בבית המשפט.

המאשימה מתנגדת לבקשה, שכן הנאשם זומן כדין וקיבל את יומו בבית המשפט.

דין הבקשה להידחות.

כידוע, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה" סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 ריאד אסדי (פורסם בנבו) ור' לאחרונה רע"פ 9109/17 מקסים סדובי (פורסם בנבו)]. וכן "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 איטליא (פורסם בנבו)).

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו לדיון.

באשר לטענה השניה בדבר חשש לעיוות דין, הנאשם לא פירט בבקשתו את נימוקי הגנתו הנטענת וכידוע "משנמנע המבקש מלפרט בפני בית המשפט לתעבורה את הנימוקים התומכים בטענתו כי הוא לא ביצע את העבירה

המיוחסת לו, אין לקבל את טענתו הכללית כי הוא לא זכה לקבל את יומו בבית המשפט" (רע"פ 9019/17 מקסים סדובי הנ"ל).

מבחינה זו, כפירה מפורטת לפרוטוקול אין די בה כדי להצביע על עיוות דין. העלאת גרסה שונה מזו הרושמה בדו"ח צריכה היתה להביחן במהלך נהיול ההוכחות ובשלב זה על הנאשם להצביע על חששות ממשיים לעיוות דין ולא על טענות כלליות הנוגעות למהימנות השוטר.

לאור כל האמור לעיל, היות שמצאתי שלא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו, ובהיעדר חשש לעיוות דין, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ו' תשרי תש"פ, 05 אוקטובר 2019, בהעדר
הצדדים.